

ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἐκλέγεται παμφηφεί ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὸ ἔτος 1928 ὁ κ. Δημήτριος Αἰγινήτης.

ΕΚΛΟΓΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Ἐπανεκλέγεται γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας ὁ κ. Σ. Μενάρδος.

ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς Α΄ Τάξεως κ. Κ. Μαλτέζος ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς περὶ τοῦ κ. Κοντοῦ ὑποψηφίου διὰ πρόσεδρον ἔδραν τῆς Ἀκαδημίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ. — Σχέσις μεταξὺ τῆς σχετικῆς ὑγρασίας καὶ τῆς θνησιμότητος ἐκ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ κ. *Η. Μαριολοπούλου*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Δ. Αἰγινήτου.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ καιρὸς ἐπιδρᾷ σημαντικῶς ἐπὶ τῆς ὑγείας καὶ τῆς καθόλου ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ πλειονότης τῶν νόσων καί, συνεπῶς, ἡ ἐξ αὐτῶν θνησιμότης, συνδέονται πολλάκις μετὰ τῶν μετεωρολογικῶν ἐν γένει στοιχείων. Ἡ θνησιμότης ὅμως ἐκ τινων νόσων, συνδέεται τόσον μὲ ὠρισμένα μετεωρολογικὰ στοιχεῖα καὶ κυρίως μὲ τὴν θερμοκρασίαν, ὥστε παρακολουθεῖ πιστῶς τὴν ἐτησίαν πορείαν αὐτῶν. Εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην ἡμῶν ἐξετάζομεν τὴν σχέσιν, ἣτις ὑφίσταται μεταξὺ τῆς σχετικῆς ὑγρασίας καὶ τῆς θνησιμότητος ἐκ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων.

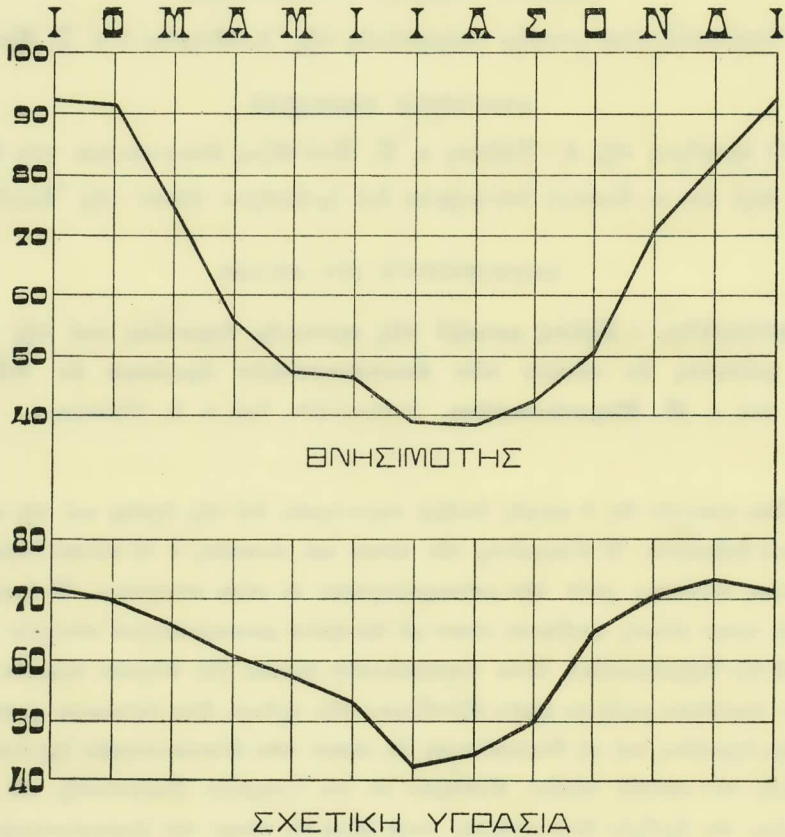
Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐλάβομεν ἐκ τοῦ Γραφείου Στατιστικῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων τὸν ἀριθμὸν θνησιμότητος κατὰ μῆνα ἐκ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, δηλαδὴ βρογχίτιδος, πνευμονίας, βρογχοπνευμονίας κλπ., πλὴν τῆς φυματίωσης τῶν πνευμόνων, διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον 1915 — 1924, ἣ ὁποία μᾶς ἔδωκε τὰς κάτωθι μηνιαίας μέσας τιμὰς :

Ἰαν.	Φεβ.	Μάρ.	Ἀπρ.	Μάιος	Ἰούν.	Ἰούλ.	Αὐγ.	Σεπτ.	Ὀκτ.	Νοέμ.	Δεκ.
92,1	91,5	74,8	56,1	47,2	46,5	39,1	38,9	42,6	50,3	70,8	81,5

Ἐπίσης ἐλάβομεν τὰς μηνιαίας μέσας τιμὰς τῆς σχετικῆς ὑγρασίας τοῦ ἀέρος Ἀθηνῶν, τὰς γενομένας κατὰ τὴν αὐτὴν δεκαετῆ περίοδον (1915 — 1924) ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ἰαν.	Φεβ.	Μάρ.	Ἀπρ.	Μάιος	Ἰούν.	Ἰούλ.	Αὐγ.	Σεπτ.	Ὀκτ.	Νοέμ.	Δεκ.
71,5	69,7	65,6	60,5	57,0	53,1	42,4	44,4	49,9	64,5	70,9	73,0

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω τιμὰς ἐσχεδιάσθη καὶ τὸ κατωτέρω σχῆμα τὸ ὁποῖον παριστᾷ ἐμφανέστερον διὰ δύο καμπύλων τὴν ἐτησίαν πορείαν τῆς θνησιμότητος καὶ τῆς σχετικῆς ὑγρασίας τοῦ ἀέρος ἐν Ἀθήναις, διὰ τὴν ἐν λόγῳ χρονικὴν περίοδον 1915 — 1924.

Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν μέσων μηνιαίων τιμῶν καὶ τῆς σχετικῆς καμπύλης, ἡ μέση θνησιμότης ἐκ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ἐν Ἀθήναις, παρουσιάζει ἐν μέγιστον τὸν Ἰανουάριον καὶ ἐν ἐλάχιστον κατὰ μῆνα Αὐγούστον. Ἀπὸ τῆς μεγίστης αὐτῆς τιμῆς μέχρι τῆς ἐλαχίστης, βαίνει συνεχῶς κατὰ μῆνα ἐλαττωμένη, πλὴν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ὅτε παρουσιάζει μίαν στασιμότητα ἀντὶ τῆς κανονικῆς ἐλαττώσεως, ὃ δὲ ἀριθμὸς τῶν θανάτων διαφέρει ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προηγουμένου μηνός. Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, κατὰ τὸν ὅποιον, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, συμβαίνει τὸ ἐλάχιστον, ἡ θνησιμότης ἄρχεται συνεχῶς ἀξανομένη μέχρι τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μὲ μίαν ἀξιοσημείωτον ἀλματώδη αὔξησιν κατὰ μῆνα Νοέμβριον.

Ἦδη ἄς ἐξετάσωμεν τὴν μηνιαίαν πορείαν τῆς σχετικῆς ὑγρασίας κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον.

Ἡ μέση ἔτησία πορεία τῆς σχετικῆς ὑγρασίας κατὰ τὴν δεκαετῆ περίοδον 1915 — 1924, παρουσιάζει ἔν μέσον μέγιστον κατὰ μῆνα Δεκέμβριον καὶ ἔν μέσον ἐλάχιστον κατὰ μῆνα Ἰούλιον, ἢ δὲ καμπύλη τοῦ στοιχείου τούτου, παραβαλλομένη πρὸς τὴν τῆς θνησιμότητος, δεικνύει μεγάλην ὁμοιότητα. Ἐκ τούτων δύναται νὰ συναχθῆ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς θανάτων ἐκ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ ἡ σχετικὴ ὑγρασία μεταβάλλονται ὁμοίως.

Ἡ παραβολὴ τῶν ἄκρων τιμῶν σχετικῆς ὑγρασίας καὶ θνησιμότητος, ἄγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ μέση μέγιστη θνησιμότης πίπτει τὸν ἐπόμενον μῆνα ἐκείνου, καθ' ὃν παρατηρεῖται τὸ μέσον ἐτήσιον μέγιστον τῆς σχετικῆς ὑγρασίας, ἢ δὲ μέση ἔτησία ἐλαχίστη θνησιμότητος, τὸν ἐπόμενον μῆνα τοῦ τῆς μέσης ἔτησίας ἐλαχίστης σχετικῆς ὑγρασίας.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν παρατηρουμένην στασιμότητα τῶν θανάτων κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον καὶ τὴν ἀπότομον αὐξῆσιν αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον, περὶ ὧν ἀνεφέρωμεν ἀνωτέρω, νομίζομεν ὅτι αὐταὶ ὀφείλονται εἰς τὸ ὅ,τι, κατὰ τοὺς μῆνας Μάϊον καὶ Ὀκτώβριον, συμβαίνουσιν ἐν Ἀθήναις ἀπότομοι μεταβολαὶ τοῦ καιροῦ, ὧν συνέπεια εἶναι αἱ ἀνωτέρω χαρακτηριστικαὶ μεταβολαὶ τῆς πορείας τῆς θνησιμότητος, ἐκδηλούμεναι εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις κατὰ τὸν ἀμέσως ἐπόμενον μῆνα.

ANALYSE MATHÉMATIQUE.—Sur des algébroides liées rationnellement*. Note de M. Th. Varopoulos. Présentée par M. C. Maltézos.

On sait, d'après un théorème énoncé par M. PAINLEVÉ en 1902 et démontré par M. RÉMOUNDOS dans sa Thèse de l'Université de Paris¹, que si nous considérons l'équation

$$u(x) = \alpha$$

$u(x)$ désignant une algébroïde d'ordre ν et α une constante, elle admet une infinité de racines, sauf au plus pour 2ν valeurs α , l'infini compris.

* Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΥ.—Περὶ τῶν ἀλγεβροειδῶν συναρτήσεων συνδεομένων ρητῶς.

¹ Sur les zéros d'une classe de fonctions transcendentes (Annales de la Faculté des Sciences de Toulouse, 2e serie, t. VIII, 1906, p. p. 6-17) voir aussi: TH. VAROPOULOS.—Sur les valeurs exceptionnelles des fonctions algébroides et de leurs dérivées (Bulletin de la Société Mathématique de France, t. LIII, 1925, p. 23-34).